

URADNI LIST

SOCIALISTIČNE REPUBLIKE SLOVENIJE

Številka 29

V LJUBLJANI, dne 20. julija 1967

Cena 0,80 din

Leto XXIV

VSEBINA:

AKTI USTAVNEGA SODISCA SRS:

230. Odločba o zavrnitvi predloga, da se ugotovi neskladnost 10. člena zakona za izvedbo odprave okrajev v SRS, odloka o prenosu sredstev odpravljenih družbenih investicijskih skladov ter zakona o usmeritvi republiških sredstev za gospodarske investicije v letu 1966 z ustavo ter o odpravi 5. člena okrajnega odloka o odpravi družbenega investicijskega sklada okraja Ljubljana.
231. Odločba o odpravi sklepa o uvedbi krajevnega samoprispeljka na območju mesta Gornja Radgona in naselja Podgrad.
232. Odločba o odpravi sklepov o uvedbi krajevnega samoprispeljka na območjih krajevnih skupnosti Izola in Jagodje.

SPLOŠNI AKTI REPUBLIŠKIH SAMOUPRAVNIH ORGANIZACIJ:

233. Sklep o ustanovitvi izobraževalne skupnosti SR Slovenije.
234. Pravilnik o postopku za sklepanje sporazumov o spremembi in usklajitvi cen proizvodov in storitev v gospodarski zbornici SR Slovenije.

PREDPISI OBCINSKIH SKUPŠČIN:

123. Odlok o določitvi sredstev za financiranje vzgoje in izobraževanja v občini Cerknica.
124. Odlok o prenehanju sklada za šolstvo občine Cerknica.
125. Odločba o ustanovitvi postaje milice Cerknica.

— Popravek

Akti Ustavnega sodišča SRS

250.

Ustavno sodišče SR Slovenije je pod predsedstvom predsednika Vladimira Krivica, ob sodelovanju sodnikov Milana Apiha, Jožeta Borštnarja, dr. Darka Črneja, Milka Goršiča, Jožeta Pavličiča, dr. Mihe Potočnika, Mire Svetina in ing. Pavla Zaucerja, na predloge skupščin občin Metlika, Novo mesto, Trebnje, Jesenice, Kranj, Radovljica, Skofja Loka in Trzin, za ocenitev: a) ustavnosti 10. člena zakona za izvedbo odprave okrajev, b) ustavnosti ter zakonitosti II. in IV. točke odloka o prenosu sredstev odpravljenih družbenih investicijskih skladov na poseben račun SR Slovenije in c) ustavnosti zakona o usmeritvi republiških sredstev za gospodarske investicije v letu 1966, potem ko je po lastni pobudi razširilo postopek še na ocenitev ustavnosti in zakonitosti 5. člena odloka Skupščine okraja Ljubljana o spremembi odloka o odpravi družbenega investicijskega sklada okraja Ljubljana in o določitvi namena uporabe razpoložljivih sredstev tega sklada v letu 1965, po javni obravnavi dne 22. junija 1967

odločilo:

I. Predlog, da ustavno sodišče ugotovi, da 10. člen zakona za izvedbo odprave okrajev v SR Sloveniji (Uradni list SRS, št. 10/65) ni v skladu z ustavo SR Slovenije,

se zavrne.

II. Predlog, da ustavno sodišče ugotovi, da II. in IV. točka odloka o prenosu sredstev odpravljenih družbenih investicijskih skladov na poseben račun SR Slovenije (Uradni list SRS, št. 4/66) in zakon o usmeritvi republiških sredstev za gospodarske investicije v letu 1966 (Uradni list SRS, št. 4/66) nista v skladu z ustavo SR Slovenije,

se zavrne.

III. Določba 5. člena odloka Skupščine okraja Ljubljana o spremembi odloka o odpravi družbenega

investicijskega sklada okraja Ljubljana in določitvi namena uporabe razpoložljivih sredstev tega sklada v letu 1965 (Glasnik — uradni vestnik okraja Ljubljana, št. 15/65)

se odpravi.

IV. Odločba se objavi v »Uradnem listu SRS«.

Obrazložitev:

I.

Po določbah ustave SR Slovenije, ki so določale položaj okrajev ter njihove pristojnosti, so bili okraji samostojne družbeno-politične skupnosti. Njihove pravice in dolžnosti so bile določene v ustavi ter zakonih. Zato občine ob odpravi okrajev niso avtomatsko postale niti prevzemnik njihovih pristojnosti niti pravni naslednik njihovih premoženjskih pravic in obveznosti. Občine so bile na podlagi ustave pravni naslednik okrajev samo glede tistih nalog, ki so jih poprej prenesle na okraje po drugem odstavku 117. člena ustave SRS. Niti ustava SFRJ niti ustava SRS, a tudi noben zvezni in republiški zakon pa za primer odprave okrajev kot družbeno-političnih skupnosti niso urejali prenosa tistih pristojnosti in tistih premoženjskih pravic in obveznosti, ki so pripadale okrajem že na podlagi ustave, oziroma, ki so jih okraji imeli po zveznih ali republiških zakonih. Zato je bilo treba ob odpravi okrajev v SR Sloveniji urediti prenos teh pristojnosti ter pravno nasledstvo teh premoženjskih pravic in obveznosti s posebnim republiškim zakonom.

Iz drugega odstavka 105. člena ustave SFRJ izhaja, da spadata ustanovitev in odprava okrajev kot posebnih družbeno-političnih skupnosti v pristojnost republike. Za izdajo zakona, s katerim so se v zvezi z odpravo okrajev v SR Sloveniji uredila tista organizacijsko-pravna ter premoženjsko-pravna vprašanja, ki dotlej niso bila normativno urejena, pa je bila Skupščina SRS pooblaščen po 7. členu ustavnega zakona o odpravi okrajev v SR Sloveniji ter zadnji

alineje prvega odstavka 127. člena ustave SRS. Pristojnost republike, da samostojno uredi taka vprašanja s svojim zakonom, pa razen tega temelji tudi na tretjem in četrtem odstavku 119. člena ustave SFRJ.

Trditev predlagateljic, da je bila Skupščina SRS pri izdaji takega zakona vezana po nekdanjem 118. členu ustave SRS na poprejšnje mnenje prizadetih občin, ne drži. Navedena ustavna določba je urejala le ustanavljanje, odpravljanje ter teritorialno spreminjanje posameznih okrajev, dokler so le-ti še obstajali, ni pa zajemala nove situacije, ko je bila institucija okrajev kot družbeno-političnih skupnosti v republiki z ustavnim zakonom odpravljena. Razen tega je bila ta določba po 3. členu ustavnega zakona o odpravi okrajev črtana in je torej z njegovo razglasitvijo prenehala veljati.

Pri svoji odločitvi je ustavno sodišče nadalje upoštevalo, da sredstva okrajnih družbenih investicijskih skladov niti po uredbi o družbenih investicijskih skladih (Uradni list FLRJ, št. 22/56, št. 6/57 in št. 12/60) niti po zakonu o prispevku v družbene investicijske sklade (Uradni list FLRJ, št. 8/61 in št. 52/61) niso bila sredstva občin, marveč so bila to sredstva, ki so jih okrajni predstavniški organi usmerjali popolnoma samostojno. V letih 1961—1963 se je pritok sredstev v te sklade sicer urejal z okrajnimi odloki v sporazumu z občinskimi ljudskimi odbori oziroma občinskimi skupščinami, vendar s tem občine niso pridobile pravice, da soddoločajo tudi pri njihovi nadaljnji uporabi oziroma usmeritvi. Z okrajnim odlokom, ki je bil izdan v sporazumu s predstavniškimi telesi občin, je pravica do usmerjanja sredstev, vloženih v okrajne družbene investicijske sklade, prešla v izključno pristojnost okraja. Občine bi lahko odločale oziroma soddoločale o nadaljnji usmeritvi ter uporabi teh sredstev le, če bi bile za to po ustavi ali zakonu izrečno pooblašene. Take specifične določbe pa nimajo niti ustava SRS niti že omenjena zvezna predpisa, ravno tako pa tudi ne zakon o uporabi sredstev federacije za gospodarske investicije (Uradni list SFRJ, št. 52/63) ter zakon o prenehanju veljavnosti zakona o prispevku v družbene investicijske sklade (Uradni list SFRJ, št. 31/64). Tega vprašanja tudi ne ureja zakon o ureditvi razmerij v zvezi z razpolaganjem s sredstvi družbenih investicijskih skladov (Uradni list SFRJ, št. 17/64), ker se njegov 3. člen nanaša le na razporeditev in prenos sredstev tistih posameznih okrajev, ki so bili odpravljeni na podlagi republiškega zakona o območjih občin in okrajev, torej ob novi teritorialni razdelitvi republike na občine in okraje, ne nanaša pa se na primer, ko so bili okraji v republiki odpravljeni.

Ob odpravi okrajev v republiki torej občine niso bile niti po ustavi niti po tedaj veljavnih predpisih pravni naslednik okraja glede njegovih pravic do usmerjanja sredstev okrajnih družbenih investicijskih skladov, marveč je bilo treba tudi to pravno nasledstvo po ustavnem pooblastilu v 7. členu ustavnega zakona o odpravi okrajev in v skladu z zadnjo alinejo prvega odstavka 127. člena ustave SRS urediti s posebnim republiškim zakonom. Zato 10. člen zakona za izvedbo odprave okrajev, s katerim so bile omenjene pravice prenesene na Skupščino SRS, ni posegel v samoupravne pravice občinskih skupščin, ki izhajajo iz načel in določb ustave SRS.

II

Odlok Skupščine SR Slovenije o prenosu sredstev odpravljenih družbenih investicijskih skladov na po-

seben račun SR Slovenije je v II. točki določal, da se sredstva odpravljenih družbenih investicijskih skladov prejšnjih okrajev, ki so bila z okrajnimi odloki prenesena v kreditne sklade poslovnih bank, prenesejo na poseben račun SR Slovenije pri Splošni gospodarski banki v Ljubljani, in sicer kot sredstva SR Slovenije za investicije v gospodarstvu. Hkrati s tem odlokom sprejeti zakon o usmeritvi republiških sredstev za gospodarske investicije v letu 1966 pa je med drugim določil, da se morajo anuitete od kreditov, odobrenih iz sredstev odpravljenih okrajnih investicijskih skladov, uporabiti v letu 1966 za kreditiranje elektroenergetskih objektov v SR Sloveniji, razen določenega zneska, ki se uporabi za sodelovanje SR Slovenije pri financiranju graditve železniške proge Koper—Prešnica.

Pri oceni ustavnosti teh dveh predpisov je ustavno sodišče poleg razlogov, na katerih temelji ocena ustavnosti pod I obravnavanega zakona, upoštevalo še tole:

Po 10. čl. zakona za izvedbo odprave okrajev so prešle na Skupščino SRS vse pravice prejšnjih okrajnih skupščin do usmerjanja sredstev bivših okrajnih družbenih investicijskih skladov v obsegu, ki so ga določali tedaj veljavni zvezni predpisi. V času, ko sta bila izdana odlok o prenosu sredstev odpravljenih družbenih investicijskih skladov ter zakon o usmeritvi republiških sredstev za gospodarske investicije v letu 1966, pa je že veljal zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o bankah in kreditnih poslih (Uradni list SFRJ, št. 4/66), ki je bistveno spremenil obseg prejšnjih pristojnosti družbeno-političnih skupnosti. Z noveliranim 19. in 176. členom zakona o bankah in kreditnih poslih so bile družbeno-politične skupnosti izrečno pooblašene, da lahko v času od 27. 1. 1966 do 28. 2. 1966 sredstva, ki so jih vložile v kreditne sklade bank, izločijo iz teh skladov in jih kot lastna sredstva uporabljajo za gospodarske investicije. Prenos teh sredstev na poseben račun SR Slovenije pri Splošni gospodarski banki v Ljubljani z odlokom Skupščine SR Slovenije ter njihova konkretna usmeritev v letu 1966 z zakonom o usmeritvi republiških sredstev sta bila torej urejena na podlagi izrečnega pooblastila zveznega zakona. Ker so pravice in dolžnosti občine po 87. členu ustave SRS določene ne samo z ustavo in statutom občine, marveč tudi z zakoni, in ker je po 212. členu ustave SRS tudi normativna dejavnost občine vezana na skladnost z zakoni, na podlagi zveznega zakona izdana republiška predpisa iz leta 1966 ne posegata v ustavno zagotovljene samoupravne pravice občine.

Ustavno sodišče je preizkusilo tudi trditev predlagateljic, da so bili bivši okrajni družbeni investicijski skladi ne samo po svojih virih, marveč tudi po svoji namembnosti predvideni izključno za gospodarske investicije v okraju. Po mnenju predlagateljic je bila republiška skupščina vezana na to namembnost tudi ob odpravi okrajev, in sicer v tem smislu, da bi morala usmeriti sredstva posameznega okrajnega družbenega investicijskega sklada po nekdanjih okrajnih geografskih območjih.

V zvezi s tem vprašanjem je ustavno sodišče ugotovilo, da okrajna skupščina po predpisih o družbenih investicijskih skladih ni bila vezana na predloge oziroma zahteve posameznih občin in tudi ne na njihovo soglasje, marveč je lahko razporedila investicije bodisi v eno samo občino bodisi v več občin na svojem območju, lahko pa je po 19. čl. uredbi o družbenih investicijskih skladih usmerila ta sredstva celo izven

svojega teritorija, če je bil za to opravičen gospodarski interes. Razen tega je treba upoštevati dejstvo, da je z odpravo okrajev odpadla ne samo politično-teritorialna, marveč tudi geografsko-ekonomska razdelitev republike na prejšnja okrajna območja, ter so vse prejšnje gospodarsko-koordinacijske funkcije okrajev prešle na republiko. Za stališče, da bi morala republiška skupščina po odpravi okrajev še vedno usmerjati prejšnja okrajna investicijska sredstva ločeno po nekdanjih okrajnih območjih, ni podlage niti v ustavi niti v zakonu.

Upoštevajoč vse navedene razloge, ustavno sodišče ugotavlja, da odlok o prenosu sredstev odpravljenih družbenih investicijskih skladov ter zakon o usmeritvi republiških sredstev nista v nasprotju niti s 35., 86., 91. in 93. členom niti z načeli in drugimi določbami ustave SRS, in torej ne posegata v ustavno določene samoupravne pravice občin kot temeljnih družbeno-političnih skupnosti. Glede na novelirani zakon o bankah in kreditnih poslih pa tudi ne drži trditve predlagateljic, da je republiški odlok presegel pooblastilo iz 10. člena zakona za izvedbo odprave okrajev.

Ustavno sodišče tudi ni sprejelo mnenja predlagateljic, da izpodbijani odlok, o prenosu sredstev ter hkrati z njim sprejeti zakon o usmeritvi republiških sredstev nasprotujeta 216. in 217. členu ustave SRS, ker sta oba začela veljati naslednji dan po objavi, zakon pa razen tega učinkuje za vse leto 1966 ter je torej v vsem obsegu retroaktiven.

Po 216. členu ustave SRS začne predpis praviloma veljati najprej osmi dan po objavi, vendar pa isti člen hkrati dopušča izjemo, da je lahko v samem predpisu določeno, da začne veljati v krajšem roku, če za to obstojijo posebno utemeljeni razlogi. Ustavno sodišče meni, da so v konkretnem primeru bili taki razlogi, ker je šlo za ureditev gospodarsko-pravnih in gospodarsko-političnih vprašanj, ki jih je morala republika glede na izrečno časovno omejitev v noveliranem 176. členu zakona o bankah in kreditnih poslih normativno urediti najpozneje do 28. 2. 1966. Tudi trditev, da zakon o usmeritvi republiških sredstev ni v skladu z 217. členom ustave SRS, ni utemeljena. Iz njegove vsebine namreč izhaja, da pomeni normativno dopolnitev resolucije o usmeritvi razvoja SR Slovenije v letu 1966 (Uradni list SRS, št. 4/66), ter zato po tretjem odstavku 217. člena ustave SRS enako kot resolucija oziroma družbeni plan velja in se uporablja za vse leto 1966, na katerega se nanaša.

III

Ker so se predlagateljice pri utemeljevanju svojih predlogov posebej sklicevale na odlok Skupščine okraja Ljubljana o spremembi odloka o odpravi družbenega investicijskega sklada okraja Ljubljana in določitvi namena uporabe razpoložljivih sredstev tega sklada v letu 1965, nasprotno pa mu je Skupščina SRS odrekala zakonitost, je ustavno sodišče po lastni pobudi razširilo postopek še na oceno ustavnosti in zakonitosti 5. člena tega odloka. Po 2. členu navedenega odloka so se sredstva odpravljenega družbenega investicijskega sklada okraja Ljubljana prenesla na komunalne banke v Kranju, Ljubljani in Novem mestu po zaključnem računu sklada za leto 1964. Konkretna razporeditev teh sredstev je bila določena v 3. členu odloka, v katerem je bilo hkrati predpisano, da ta sredstva vložijo komunalne banke v svoje kreditne sklade. V 5. členu pa je bilo določeno tole: »Prenesena sredstva po 3. čle-

nu tega odloka so istočasno skupni delež občin z območja posamezne banke v kreditni sklad banke».

Vprašanje, ali je okrajna skupščina pred izdajo zakona za izvedbo odprave okrajev lahko naložila sredstva okrajnega družbenega investicijskega sklada pri več bankah ali samo pri eni banki, in ali je v tem času lahko prenesla svoje pravice do usmerjanja tako naloženih sredstev na občine, za konkretno oceno ustavnosti in zakonitosti omenjenega odloka ni odločilno, marveč je treba, glede na poprejšnjo ugotovitev, da 10. člen zakona za izvedbo odprave okrajev ni v nasprotju z ustavo SRS, v prvi vrsti oceniti skladnost odloka z navedenim republiškim zakonom.

Ustavni zakon o odpravi okrajev v SR Sloveniji je bil sprejet in razglašen 12. 3. 1965. Tega dne je bil na podlagi pooblastila v njegovem 7. členu sprejet tudi zakon za izvedbo odprave okrajev. Iz njegove vsebine ter njegovega specifičnega namena izhaja, da pomeni ta zakon normativno — tehnično dopolnitev ustavnega zakona zaradi zagotovitve enotnega postopka ter enotnih meril pri likvidaciji okrajev kot družbeno-političnih skupnosti, hkrati pa tudi kot nosilcev določenih premoženjskih pravic in obveznosti. Oba zakona sta bila objavljena dne 18. 3. 1965 v Uradnem listu SRS, št. 10/65. Ustavni zakon je začel veljati z dnem razglasitve, tj. 12. 3. 1965, zakon za izvedbo odprave okrajev pa je določal, da začne veljati osmi dan po objavi, tj. 26. 3. 1965.

Okrajni odlok je bil sprejet 25. 3. 1965, torej že po sprejetju in objavi obeh spredaj omenjenih zakonov. Objavljen je bil 30. 3. 1965 ter naj bi po svoji lastni določbi začel veljati 7. 4. 1965. Ker pa je tedaj že veljal zakon za izvedbo odprave okrajev, tiste določbe odloka, ki so bile nasprotne omenjenemu zakonu, glede na 212. člen ustave SRS tega dne niso več mogle začeti veljati.

Po 10. členu zakona za izvedbo odprave okrajev so okrajne skupščine lahko do 31. 3. 1965 izdale svoje odloke o usmeritvi okrajnih investicijskih sredstev samo še za leto 1965. Kolikor so s takim odlokom usmerile uporabo teh sredstev na ta način, da so odločanje o konkretni usmeritvi po občinah prenesle na občinske skupščine, je takšna delegacija pravic usmerjanja lahko veljala le do konca 1965. leta, ne pa tudi za čas po 1. 1. 1966, ko so vse pravice usmerjanja po 10. členu zakona za izvedbo odprave okrajev prešle na Skupščino SRS. Iz naslova odloka ter še posebej iz njegovega 6. člena izhaja, da njegove določbe razen 5. člena niso presegle navedene zakonske omejitve. Pač pa je nasprotna 10. členu zakona navedena določba, ker je bila z njo prenesena na občine ne samo pravica do konkretne usmeritve sredstev bivšega okrajnega družbenega investicijskega sklada v letu 1965, marveč so bila z njo ta sredstva za trajno odstopljena občinam kot njihov delež v kreditne sklade bank. Zato je to določbo ustavno sodišče kot protizakonito odpravilo.

V zvezi z obravnavanim odlokom so predlagateljice trdile, da so pridobile določene usmerjevalne oziroma premoženjske pravice že z odlokom o odpravi družbenega investicijskega sklada okraja Ljubljana (Glasnik — uradni vestnik okraja Ljubljana, št. 10/64). Ustavno sodišče je ugotovilo, da okrajna skupščina z navedenim odlokom, ki je bil izdan na podlagi pooblastila v 11. členu zakona o uporabi sredstev federacije za gospodarske investicije (Uradni list SFRJ, št. 52/63), ni prenesla na občine nobene pravice do usmerjanja in nadaljnega razpolaganja s sredstvi odpravljenega

sklada, ter se zato občinske skupščine v konkretnem primeru na ta odlok ne morejo sklicevati.

Glede na trditev predlagateljic, da so pod I in II obravnavani republiški predpisi hkrati v nasprotju z zveznimi zakoni, se po 23. členu zakona o Ustavnem sodišču SR Slovenije pošlje zadeva Ustavnemu sodišču Jugoslavije.

Po 2. členu zakona o Ustavnem sodišču SR Slovenije je ta odločba dokončna.

Št. U 9/67-21

Ljubljana, dne 22. junija 1967.

Predsednik
Ustavnega sodišča SR Slovenije:
Vladimir Krivic l. r.

231.

Ustavno sodišče SR Slovenije je pod predsedstvom predsednika Ustavnega sodišča SR Slovenije Vladimira Krivica, ob sodelovanju sodnikov Milana Apiha, Jožeta Borštnarja, dr. Darka Černeja, Milka Goršiča, Jožeta Pavličiča, dr. Mihe Potočnika, Mire Svetina in ing. Pavla Zaucerja, v postopku za ocenitev ustavnosti in zakonitosti sklepa sveta krajevnega skupnosti Gornja Radgona o uvedbi krajevnega samoprispevka za območje mesta Gornja Radgona in naselja Pograd, po javni obravnavi dne 8. julija 1967

odločilo:

1. Sklep o uvedbi krajevnega samoprispevka za območje mesta Gornja Radgona in naselja Podgrad, št. 77/66 z dne 27. 9. 1966 in sklep o dopolnitvi tega sklepa št. 100/66 z dne 22. 11. 1966 (Uradni vestnik Pomurja, št. 10 in 11/66)

se odpravita.

2. Ta odločba se objavi v »Uradnem listu SRS« in v Uradnem vestniku Pomurja.

Obrazložitev:

Ustavno sodišče SR Slovenije je na svoji seji dne 30. 6. 1967 sprejelo pobudo občana Friderika Kocbeka iz Gornje Radgone in s sklepom št. U 13/67-9 z dne 30. 6. 1967 uvedlo postopek za ocenitev ustavnosti in zakonitosti sklepa o uvedbi krajevnega samoprispevka za območje mesta Gornja Radgona in naselja Podgrad.

Svet krajevnega skupnosti Gornja Radgona je sklep o uvedbi krajevnega samoprispevka za območje mesta Gornja Radgona in naselja Podgrad sprejel dne 27. 9. 1966 na podlagi drugega odstavka 134. člena zakona o prispevkih in davkih občanov in na podlagi sklepa zbora volivcev v Gornji Radgoni z dne 9. 9. 1966. Po določbi 7. člena tega sklepa je sklep začel veljati osmi dan po objavi v Uradnem vestniku Pomurja, uporabljal pa se je od 1. 10. 1966. Po 1. členu tega sklepa je bil krajevni samoprispevek uveden v denarju za zgraditev komunalnih objektov v mestu Gornja Radgona in za naselje Podgrad za dobo enega leta in sicer od 1. oktobra 1966 do 30. septembra 1967.

Dne 22. 11. 1966 pa je svet krajevnega skupnosti Gornja Radgona sprejel tudi še sklep o dopolnitvi omenjenega sklepa in je z njim spremenil njegov 1. in 7. člen tako, da je odpravil njuno prvotno neskladnost s 1. točko 139. člena zakona o prispevkih in davkih občanov in z 217. členom ustave SRS. Ta sklep je

bil objavljen v Uradnem vestniku Pomurja, št. 11 z dne 29. 12. 1966 in po 2. členu tega sklepa skupaj s prvotnim sklepom z dne 27. 9. 1966 velja od 6. 1. 1967 dalje.

Po opravljeni javni obravnavi sodišče ugotavlja, da navedeni sklep in sklep o dopolnitvi sklepa o uvedbi krajevnega samoprispevka za območje mesta Gornja Radgona nista v skladu z ustavo SR Slovenije in z zakonom o prispevkih in davkih občanov.

Po drugem odstavku 134. člena zakona o prispevkih in davkih občanov (Uradni list SRS, št. 37/64) krajevni samoprispevek lahko uvede najvišji organ krajevnega skupnosti s sklepom na podlagi sklepov zbora volivcev s tistega območja, za katero se krajevni samoprispevek uvaja, ali na podlagi referendumu.

Po mnenju sodišča more biti v smislu določb 1. točke drugega odstavka 34. člena ustave SFRJ, ki se po 3. členu ustave SRS neposredno uporablja v SR Sloveniji, in v smislu določb drugega odstavka 16. člena, drugega odstavka 50. člena in prvega odstavka 109. člena ustave SRS sklep zbora volivcev podlaga za izdajo sklepa o uvedbi krajevnega samoprispevka le tedaj, če se za uvedbo krajevnega samoprispevka izjavi večina volivcev z območja, za katero se krajevni samoprispevek uvaja. Zato je tudi Skupščina SR Slovenije z 42. členom zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o prispevkih in davkih občanov dopolnila prvotne določbe 134. člena zakona o prispevkih in davkih občanov tako, da je v novem tretjem odstavku izrečno določila, da se krajevni samoprispevek lahko predpiše le, če je za to glasovala večina vseh vpisanih volivcev s tistega območja, za katero naj bi se krajevni samoprispevek uvedel.

Nesporno je, da se je zbora volivcev v Gornji Radgoni dne 9. 9. 1966 za mesto Gornja Radgona, v katerem je 1441 v volilni imenik vpisanih volivcev, in za naselje Podgrad, v katerem je 110 v volilni imenik vpisanih volivcev, skupaj torej 1551 volivcev, udeležilo le 45 volivcev. Tudi po načelu 285. člena statuta občine Gornja Radgona, ki ga je občinska skupščina sprejela leta 1963, ki pa sicer ni bil objavljen in zato po 215. členu ustave SR Slovenije še ni začel veljati — se pa dejansko uporablja — tega zbora volivcev sploh ne bi bilo mogoče šteti za sklepčnega, ker se ga ni udeležilo niti po tem načelu predvidenih 10% vseh volivcev. Zato na njem občani ne bi mogli sprejeti nobenih veljavnih sklepov. Tem manj pa so občani na tem zboru volivcev mogli odločati o uvedbi krajevnega samoprispevka kot obliki lastnega obdavčenja občanov. Zato svet krajevnega skupnosti na podlagi sklepa zbora volivcev, ki se ga je udeležilo in je na njem glasovalo nezadostno število vseh vpisanih volivcev, ni mogel uvesti krajevnega samoprispevka, obveznega za vse volivce.

Sklep sveta krajevnega skupnosti Gornja Radgona o uvedbi krajevnega samoprispevka zato ni v skladu s prej navedenimi določbami ustave SR Slovenije in s 134. členom zakona o prispevkih in davkih občanov.

Ta odločba ima pravni učinek po 33. členu zakona o Ustavnem sodišču SR Slovenije.

Po 2. členu citiranega zakona je ta odločba dokončna.

Št. U 13/67-16

Ljubljana, dne 8. julija 1967.

Predsednik
Ustavnega sodišča SR Slovenije:
Vladimir Krivic l. r.

232.

Ustavno sodišče SR Slovenije je pod predsedstvom predsednika Ustavnega sodišča SR Slovenije Vladimira Krivica, ob sodelovanju sodnikov Milana Apiha, Jožeta Borštnarja, dr. Darka Cerneja, Milka Goršiča, Jožeta Pavličiča, dr. Mihe Potočnika, Mire Svetina in ing. Pavla Zaucerja, v postopku za ocenitev ustavnosti in zakonitosti sklepov svetov krajevnih skupnosti Izola in Jagodje o uvedbi krajevnega samopriskpevka na območju teh krajevnih skupnosti, po javni obravnavi dne 8. julija 1967

odločilo:

1. Odpravita se:

- a) sklep o uvedbi krajevnega samopriskpevka na območju krajevnih skupnosti Izola, št. 20/1 z dne 18. 2. 1967 in
- b) sklep o uvedbi krajevnega samopriskpevka v denarju na območju krajevnih skupnosti Jagodje, št. 1/67 z dne 22. 2. 1967.

2. Ta odločba se objavi v »Uradnem listu SRS« in v Uradnih objavah občine Izola.

Obrazložitev:

Skupina občanov iz Izole je v vlogah iz aprila 1967 in z dne 17. 5. 1967 predlagala, naj ustavno sodišče uvede postopek in odloči o skladnosti sklepov o uvedbi krajevnega samopriskpevka na območju krajevnih skupnosti Izola na območju krajevnih skupnosti Jagodje z ustavo SR Slovenije in z zakonom o prispevkih in davkih občanov.

Po preizkusu utemeljenosti te pobude je sodišče na seji dne 30. 6. 1967 sprejelo sklep o uvedbi postopka za ocenitev ustavnosti in zakonitosti navedenih sklepov.

Na javni obravnavi je sodišče ugotovilo, da navedena sklepa nista v skladu z zakonom o prispevkih in davkih občanov (Uradni list SRS, št. 37/64 in št. 6/67 — prečiščeno besedilo: Uradni list SRS, št. 7/67).

Po drugem odstavku 138. člena prečiščenega besedila zakona o prispevkih in davkih občanov krajevni samopriskpevek lahko uvede najvišji organ krajevnih skupnosti s sklepom na podlagi sklepov zborov volivcev s tistega območja, za katero se krajevni samopriskpevek uvaža, ali na podlagi referendumov. Od 25. februarja 1967 dalje pa velja tudi že tretji odstavek tega člena, ki določa, da se krajevni samopriskpevek lahko predpiše le, če je za to glasovala večina vseh vpisanih volivcev s tistega območja, za katero naj bi se krajevni samopriskpevek uvedel.

To določilo je v skladu s 1. točko drugega odstavka 34. člena ustave SFRJ, ki se po 3. členu ustave SRS neposredno uporablja v SR Sloveniji, in z drugim odstavkom 16. člena, drugim odstavkom 50. člena ter prvim odstavkom 111. člena ustave SRS o neposrednem odločanju občanov na zborih volivcev ali z referendumom o vprašanih, ki so skupnega pomena. Neposredno odločanje občanov v smislu teh ustavnih določil o lastni obdavčitvi nujno zahteva odločitev večine vseh volivcev. Določilo tretjega odstavka v zvezi z drugim odstavkom 138. člena prečiščenega besedila zakona o prispevkih in davkih občanov se zato glede na določilo četrtega odstavka 73. člena ustave

StS nanaša na predpisovanje krajevnega samopriskpevka tako na podlagi sklepov zborov volivcev kot tudi na podlagi referendumov. Ob uporabi četrtega odstavka 73. člena ustave SRS je namreč zakonodajalec z zakonom lahko predpisal posebne pogoje za veljavnost referendumov ne glede na prejšnji tretji odstavek 112. člena ustave SRS, ker ga to določilo pri tem ni omejevalo.

Sveta krajevnih skupnosti Izola in Jagodje sta uvedla krajevni samopriskpevek za območja teh krajevnih skupnosti na podlagi referendumov, ki ga je razpisala Skupščina občine Izola s sklepom z dne 27. 12. 1966 in ki je bil opravljen dne 12. 2. 1967. Sklep o uvedbi krajevnega samopriskpevka na območju krajevnih skupnosti Izola je bil objavljen dne 27. 2. 1967, sklep o uvedbi krajevnega samopriskpevka na območju krajevnih skupnosti Jagodje pa dne 18. 3. 1967. Oba sklepa po njihovi izrečnih določilih v tč. 11 veljata od 1. 3. 1967 dalje.

Na obravnavi je bilo kot nesporno ugotovljeno, da je na referendumu na območju krajevnih skupnosti Izola od skupaj 5591 v volilni imenik vpisanih volilcev, glasovalo za uvedbo krajevnega samopriskpevka 2645 volivcev, v naseljih Jagodje in Dobrava pa od skupaj 354 v volilni imenik vpisanih volivcev samo 150 volivcev. Na območju vsake teh krajevnih skupnosti je tedaj za uvedbo krajevnih samopriskpevk glasovala sicer večina volivcev, ki so glasovali, toda manj kot polovica vseh vpisanih volivcev.

Sveta krajevnih skupnosti Izola in Jagodje sta torej z navedenima sklepoma uvedla krajevni samopriskpevek na podlagi referendumov, na katerem so občani v smislu 37. člena temeljnega zakona o prispevkih in davkih občanov odločali o lastnem obdavčenju, četudi za uvedbo teh krajevnih samopriskpevkov na referendumu ni glasovala večina volivcev z območja, za katero sta bila krajevna samopriskpevka uvedena. Sklepa o uvedbi krajevnega samopriskpevka zato že od njune uveljavitve dne 1. 3. 1967 nista v skladu s tretjim odstavkom 138. člena prečiščenega besedila zakona o prispevkih in davkih občanov, ki v skladu z določili ustave SR Slovenije (drugi odstavek 16. člena in drugi odstavek 50. člena) določa, da se krajevni samopriskpevek lahko predpiše, če je za to glasovala večina vseh vpisanih volivcev s tistega območja, za katero naj bi se krajevni samopriskpevek uvedel.

Sklep o uvedbi krajevnega samopriskpevka v denarju na območju krajevnih skupnosti Jagodje, ki je bil objavljen v Uradnih objavah občine Izola dne 18. 3. 1967 z veljavnostjo od 1. 3. 1967, torej z učinkom za nazaj, tudi ni v skladu z 216. in 217. členom ustave SR Slovenije.

Ta odločba ima pravni učinek po določilih 30. in 33. člena zakona o Ustavnem sodišču SR Slovenije.

Po določilu 2. člena istega zakona je ta odločba dokončna.

St. U 25/67-19

Ljubljana, dne 8. julija 1967.

Predsednik
Ustavnega sodišča SR Slovenije:
Vladimir Krivc L. r.

Splošni akti republiških samoupravnih organizacij

235.

Na podlagi 16. člena zakona o izobraževalnih skupnostih in o financiranju vzgoje in izobraževanja v SR Sloveniji (Uradni list SRS, št. 16-115/67) je ustanovna skupščina izobraževalne skupnosti SR Slovenije na seji dne 23. junija 1967 sprejela

SKLEP

o ustanovitvi izobraževalne skupnosti SR Slovenije

I

Ustanovi se izobraževalna skupnost SR Slovenije. Sedež izobraževalne skupnosti je v Ljubljani.

II

Ta sklep velja od dneva, ko je bil sprejet.

Št. 021-1/67

Ljubljana, dne 1. julija 1967.

Izobraževalna skupnost SR Slovenije

Predsednik:

Dr. Lujo Suklje l. r.

234.

Na podlagi drugega odstavka 28. člena zakona o oblikovanju in družbeni kontroli cen (Uradni list SFRJ, št. 12/67) izdaja gospodarska zbornica SRS po sklepu 13. seje upravnega odbora z dne 23. maja 1967

PRAVILNIK

o postopku za sklepanje sporazumov o spremembi in uskladitvi cen proizvodov in storitev v gospodarski zbornici SR Slovenije

1. člen

Pri gospodarski zbornici SRS se sklepajo sporazumi o spremembi in uskladitvi cen proizvodov in storitev, ki so pod neposredno družbeno kontrolo in spadajo po določbah 13. člena zakona o oblikovanju in družbeni kontroli cen v pristojnost republike oziroma občine, in sicer:

- za osnovne živilske proizvode v prometu na drobno, če ukrepa na področju cen ni izdala federacija;
- za kmetijske pridelke;
- za storitve v cestnem, rečnem, jezerskem in pomorskem obalnem prometu, v številu tudi luške storitve in storitve mestnega prometa;
- za obrtne storitve;
- za najemnine poslovnih prostorov;
- za komunalne storitve in storitve, namenjene gospodinjstvu, če niso tarife vezane na soglasje občinske skupščine po posebnih predpisih;
- za druge storitve, za katere je posebej z zakonom določeno, da spadajo v pristojnost republike, ali ki imajo pomen za življenjski standard občanov v eni ali več občinah.

2. člen

Pri gospodarski zbornici se sklepajo sporazumi za vse območje republike, lahko pa se sklenejo tudi za manjša gospodarska območja ali regije, če te pome-

nijo s stališča politike cen zaokroženo gospodarsko območje.

Steje se, da je sporazum sklenjen pri gospodarski zbornici, če je sklenjen pri strokovnem odboru ustrezne dejavnosti za posamezno območje.

Pri gospodarski zbornici SRS se lahko sklepajo tudi sporazumi o spremembi in uskladitvi zadržanih cen za proizvode in storitve, za katere je pristojna federacija, če je tako določeno v pravilniku zvezne gospodarske zbornice o sklepanju takih sporazumov.

3. člen

Uvedbo postopka za sklenitev sporazuma o spremembi in uskladitvi cen lahko predlagajo:

- delovne organizacije;
- poslovna združenja in skupnosti;
- sveti in grupacije gospodarske zbornice;
- občinske skupščine.

4. člen

Predlog za dogovarjanje morajo delovne organizacije ali združenja in skupnosti predložiti pristojnemu svetu gospodarske zbornice SRS.

Skupaj s predlogom za sklenitev sporazuma morajo organizacije oziroma organi iz prejšnjega člena predložiti tudi obrazložitev, s katero bo pojasnjena utemeljenost predloga za spremembo in ocenjen učinek, ki naj se s takim sporazumom doseže.

5. člen

Delovne organizacije sodelujejo pri sklepanju sporazumov neposredno s svojimi pooblaščenimi zastopniki ali pa so njihovi predstavniki poslovna združenja oziroma skupnosti. Kadar gre za dogovarjanje o cenah blaga v prometu na debelo ali drobno, morajo sodelovati pri sklepanju sporazumov tudi delovne organizacije, ki opravljajo posle blagovnega prometa ali storitev v blagovnem prometu v ustreznih blagovnih skupinah.

6. člen

Predlog za spremembo ali uskladitev cen oziroma marž in razlik v ceni je treba poslati v 8 dneh drugim prizadejim delovnim organizacijam in jih hkrati povabiti na sestanek o dogovarjanju.

7. člen

Na sestanku se delovne organizacije dogovarjajo najprej o načinu in pogojih sporazumevanja za spremembo in uskladitev zadržanih cen. Pri tem se morajo zlasti dogovoriti:

- o predmetu dogovora, o ceni z naznačenjem proizvodov oziroma storitev po njihovih komercialnih ali tehnoloških značilnostih kakor tudi z naznačenjem vrste oziroma kakovosti proizvodov ali storitev;
- o merilih, ki naj se upoštevajo pri spremembi oziroma uskladitvi cen (prodajni pogoji, popusti, pogoji pošiljanja in dostave, embalaranje, reklamacije, vzdrževanje in servisno odpravljanje napak), in o merilih, po katerih se določa raven cen za posamezni proizvod ali storitev;
- o drugih okoliščinah, ki so odločilne za spremembo in uskladitev cen (npr. vpliv strukture pro-

izvodenje in potrošnje na promet, tempo in možnosti naraščanja in padanja zalog v proizvodnji in trgovini, pridobitve na področju tehnologije in mehanizacije oziroma modernizacije proizvodnega postopka, možnosti nadomestitve s proizvodi drugih kvalitet oziroma izbire itd.).

8. člen

Dogovor o spremembi in uskladitvi cen, glede katerih so se sporazumeli predstavniki delovnih organizacij, katerih proizvodnja, promet ali potrošnja pomeni najmanj 2/3 skupne proizvodnje, prometa ali potrošnje proizvodov in storitev, ki jih obravnava sporazum, mora obsegati te podatke:

1. ime proizvoda ali storitve;
2. komercialno mersko enoto;
3. glavne tehnične, tehnološke in komercialne značilnosti, označbo in specifikacijo, s katero se določa vrsta in kakovost proizvodov ali storitev; če so te značilnosti določene z JUS ali s kakšnim drugim predpisom, se lahko sporazum sklicuje na te predpise;
4. prodajno ceno za proizvod ali storitev z navedbo zneska in vrste cene (proizvajalčeva cena, prodajna cena na debelo ali na drobno ipd.);
5. prodajne pogoje (kraj in način dobave, popuste, vrsto in obračun embalaže);
6. dan, od katerega velja cenik ali sporazum.

Predpisani dvotretjinski delež v proizvodnji, prometu ali potrošnji v SRS ali v posameznem gospodarskem območju, ki je določen v prejšnjem odstavku, se ocenjuje praviloma po vrednosti glede na proizvodnjo, promet ali potrošnjo proizvodov v preteklem letu, pri storitvah pa se ocenjuje po osnovnih kazalcih, po katerih se spremlja proizvodnja, promet ali potrošnja

posamezne storitve, če se udeleženci sporazuma ne dogovorijo drugače.

9. člen

Sporazum o spremembi in uskladitvi cen se sklepa v pisni obliki in predloži v 8 dneh pristojnemu organu za cene (13. člen zakona o oblikovanju in družbeni kontroli cen), da se zaprosi za njegovo soglasje.

10. člen

Sporazum o spremembi cen po 30. členu zakona o oblikovanju in družbeni kontroli cen postane veljaven, ko izreče svoje soglasje pristojni organ za cene, sporazum o cenah za druge proizvode, ki so pod družbeno kontrolo, pa postane veljaven, ko izreče svoje soglasje izvršni svet ali pristojna skupščina občine.

Sporazum, ki se z njim strinja pristojni organ, se objavi v naslednji številki »Vestnika gospodarske zbornice SRS«.

11. člen

Ta pravilnik začne veljati osem dni po objavi v »Vestniku gospodarske zbornice SRS«; objavi se tudi v »Uradnem listu SRS«.

St. 38-2/67

Ljubljana, dne 23. maja 1967.

Gospodarska zbornica SR Slovenije

Predsednik:

Drago Dolinšek l. r.

Ta pravilnik začne veljati osem dni po objavi v nika gospodarske zbornice SRS« z dne 29. maja 1967.

Predpisi občinskih skupščin

SKUPŠČINA OBČINE CERKNICA

123.

Na podlagi drugega odstavka 26. člena, 27. člena in drugega odstavka 29. člena, v zvezi z drugim odstavkom 62. člena zakona o izobraževalnih skupnostih in o financiranju vzgoje in izobraževanja v SR Sloveniji (Uradni list SRS, št. 16/67), 90. člena statuta občine Cerknica je skupščina občine Cerknica na seji občinskega zbora in zbora delovnih skupnosti dne 19. junija 1967 sprejela

ODLOK

o določitvi sredstev za financiranje vzgoje in izobraževanja

1. člen

- a) Stopnja občinskega prispevka za izobraževanje iz osebnega dohodka iz delovnega razmerja znaša 3%;
- b) med sredstva za izobraževanje se steka 35% občinskega prispevka od kmetijske dejavnosti, od samostojnega opravljanja obrti in drugih gospodarskih dejavnosti, od samostojnega opravljanja intelektualnih storitev ter od avtorskih pravic, patentov in tehničnih izboljšav po temeljnem zakonu o prispevkih in davkih občanov;

c) od občinskega davka od prometa blaga na drobno se določi za izobraževanje 35%.

2. člen

Z dnem, ko začne veljati ta odlok, se spremeni 3. člen odloka o prispevkih in davkih občanov občine Cerknica (Uradni list SRS, št. 9/67), ki se glasi:

»Prispevek iz osebnega dohodka iz delovnega razmerja, ki predstavlja dohodek občine, se pobira v višini 2,2% od osnov, določenih s predpisi.«

3. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v »Uradnem listu SRS«, uporablja pa se od 1. julija 1967.

St. 402-31/67

Cerknica, dne 20. junija 1967.

Predsednik

skupščine občine Cerknica:

Jože Telič l. r.

124.

Na podlagi 90. člena statuta občine Cerknica, 66. člena temeljnega zakona o financiranju družbeno-političnih skupnosti (Uradni list SFRJ, št. 31/64, št. 51/64, št. 28/66 in št. 1/67) in 60. člena zakona o izobraževalnih skupnostih in o financiranju vzgoje in izobraževanja v SR Sloveniji (Uradni list SRS, št. 16-115/67) je skupščina občine Cerknica na seji občinskega zbora in zbora delovnih skupnosti dne 19. junija 1967 sprejela

ODLOK**o prenehanju sklada za šolstvo****1. člen**

Sklad za šolstvo skupščine občine Cerknica preneha s 30. junijem 1967. Sklad za šolstvo sestavi zaključni račun po stanju na dan 30. junija 1967.

2. člen

Skupščina občine Cerknica prevzame vse pravice in obveznosti ukinjenega sklada.

3. člen

Sredstva sklada za šolstvo, ugotovljena s zaključnim računom, se prenesejo na temeljno izobraževalno skupnost Cerknica.

4. člen

Ta odlok začne veljati takoj.

St. 402-33/67-1

Cerknica, dne 19. junija 1967.

Predsednik
skupščine občine Cerknica:

Jože Telič i. r.

125.

Na podlagi 12. člena zakona o notranjih zadevah (Uradni list SRS, št. 13-99/67) je skupščina občine Cerknica v soglasju z republiškim sekretarjem za notranje zadeve na seji dne 19. junija 1967 sprejela

ODLOČBO**o ustanovitvi postaje milice Cerknica****I**

Ustanovi se postaja milice s splošnim delovnim področjem za območje občine Cerknica.

II

Ime postaje milice je: postaja milice Cerknica.
Sedež postaje milice je v Cerknici.

III

Postaja milice opravlja neposredno zadeve s področja službe javne varnosti, ki so določene v 8. členu zakona o notranjih zadevah.

IV

Postaja milice ima oddelke, ki imajo sedež v Loški dolini. Oddelek obsega območje dosedanje postaje milice v tem kraju.

V

Po obsegu in zahtevnosti dela se razvrstita:

- postaja milice Cerknica v III. kategorijo,
- oddelek Loška dolina v III. kategorijo.

VI

Postaja milice ima sistemiziranih 20 delovnih mest.

VII

Komandir postaje milice, njegov pomočnik in komandir oddelka so imenovani s posebnim aktom.

VIII

Finančno in materialno poslovanje ter administrativno delo s področja delovnih razmerij delavcev postaje milice upravlja republiški sekretariat za notranje zadeve oziroma njegov področni organ.

IX

Postaja milice in oddelek začneta z delom po tej odločbi takoj. Hkrati prenehata z delom dosednji postaji milice Cerknica in Loška dolina.

St. 021-2/67-1

Cerknica, dne 19. junija 1967.

Predsednik
skupščine občine Cerknica:

Jože Telič i. r.

Soglašam:

Republiški sekretar
za notranje zadeve:
Slavko Furlan i. r.

POPRAVEK

V 3. številki »Uradnega lista SRS« z dne 2. II. 1967 je bila objavljena odločba Ustavnega sodišča SRS, št. U 30/66-13 z dne 21. XII. 1966.

V vsebinskem kazalu pod točko 3 je napačno navedeno, da gre za razveljavitev statuta. Pravilno mora biti navedeno besedilo: »Odločba o zavrnitvi predloga, da se razveljavijo nekatere določbe statuta Gozdarsko-kmetijske zadruge Srednja vas v Bohinju.«

Uredništvo